

CÍL: Vyšší počet úmrtí seniorů po zlomenině proximálního femuru byl potvrzen řadou studií. Rozhodující pro prognózu těchto pacientů je identifikace faktorů spojených s vyšším rizikem úmrtí. Provedli jsme proto studii zaměřenou na zjištění vlivu jednotlivých faktorů na zkrácení přežívání a zhoršení funkčních výsledků. Zvláště jsme se zaměřili na zhodnocení vlivu dekubitů a poruch kognitivních funkcí.

METODIKA: V prospektivní studii konsekutivních případů jsme sledovali 275 pacientů. Ke sledovaným ukazatelům patřily faktory prehospitální, hospitalizační i posthospitalizační a dále faktory spojené s následnou a dlouhodobou péčí. Celkem bylo sledováno 25 faktorů. Pomocí parametrických a neparametrických testů byla na 5 % hladině významnosti analyzována závislost délky přežívání na jednotlivých faktorech a vliv některých faktorů na výskyt dekubitů.

VÝSLEDKY: K faktorům, jež významně zkracují přežívání, patří věk, mužské pohlaví, multimorbidita v anamnéze, zhoršená mobilita před úrazem, celkové komplikace interního charakteru, rozvoj dekubitů v pooperačním průběhu, selhání osteosyntézy vyžadující reoperaci, hluboký infekt v oblasti operované kyčle a dále nízké skóre ADL a MMSE.

ZÁVĚR: Náš výzkum identifikoval jednoduše zjistitelné preditory zhoršení funkčních výsledků a zkrácení přežívání a poukázal na možnosti konkrétních návrhů řešení ve zlepšení primární, sekundární a terciární prevence. V případě primární prevence se soustředíme na osvětovou činnost ve smyslu informování rizikových skupin o nebezpečí osteoporózy, zásadách správné výživy, prevenci pádů a mírnění jejich následků. V případě sekundární a terciární prevence probíhala, probíhá a bude probíhat osvěta mezi středním zdravotnickým personálem a lékaři. Díky časnějšímu odhalení ohrožených pacientů bude možné dříve a lépe přistoupit k eliminaci rizik, a tím dosáhnout zlepšení dlouhodobých výsledků a prodloužení přežívání